

حفظ موقعیت دانشگاهی خود، راضی و خشنود بودند.

بیشتر فعالیت های اولیه کمیته مشاوره علمی ریاست جمهوری در حول محور علوم و فناوری مرتبط با امور دفاعی و برنامه فضایی انجام می گرفت. در سالهای ابتدایی، این کمیته در اموری مانند بررسی بودجه دفاعی کشور، دفاع موشکی هوایی و بالستیک، نبرد ضدزیردریایی، ارتباطات و اطلاعات فعالیت می کرد. همچنین، نگرانی های این دانشمندان را رده های بالای دولتی مانند رئیس جمهور، وزیر دفاع و ستاد مشترک مطرح می شد. اعضای این کمیته بر اساس موضوعات مختلف فناوری، به پنل های علمی و ویژه ای تقسیم شدند و گزارش پیشرفت های همه برنامه های موشکی و فضایی را ارائه می دادند. از جمله سایر موضوعاتی که توسط پنل های تخصصی این کمیته مورد بررسی قرار می گرفتند می توان به نبرد ضدزیردریایی، تسلیحات غیرکشنده شیمیایی و بیولوژیکی، حملات غیرمنتظره، کنترل تسلیحات و پیاده سازی منع آزمایش هسته ای اشاره کرد.

با گسترش تحقیق و توسعه

خبری گسترده این دستاورد، واکنش بیشتری را از سوی ریاست جمهوری ایالات متحده طلب می کرد. در پاسخ، آیزنهاور خبر ایجاد یک مقام جدید با نام دستیار ویژه علم و فناوری را در کابینه اعلام کرد. این فرد، سرپرستی کمیته جدید مشاوره علمی ریاست جمهوری را نیز به عهده می گرفت. بدین منظور، آیزنهاور، جیمز کیلیان را برای این جایگاه انتخاب کرد. کیلیان دانشمند نبود اما پیشینه قابل توجهی را در زمینه مدیریت علمی در کمیته تحقیقات ملی در زمان جنگ جهانی دوم و از سال ۱۹۴۸، به عنوان رئیس دانشگاه MIT به دست آورده بود. آیزنهاور در نامه ای به تشریح وظایف جدید کیلیان به عنوان دستیار ویژه پرداخت و به او دستور داد که توجه ویژه ای را به بهره برداری از علم و فناوری، در زمینه امنیت ملی اختصاص دهد و در همه امور مرتبط، به رئیس جمهور مشاوره دهد. همچنین، رئیس جمهور امکان دسترسی کامل کیلیان به همه طرح ها، برنامه ها و فعالیت های مرتبط با علم و فناوری دولت، از جمله وزارت دفاع، کمیسیون انرژی اتمی و سازمان سیا را فراهم کرده و او را به شورای امنیت ملی و سایر جلسات محرمانه دعوت کرد. همچنین، آیزنهاور، وظیفه سازمان دهی و جذب نیروی کمیته مشاوره علمی ریاست جمهوری را به کیلیان محول کرد و به تبع آن، این کمیته به مجموعه فوق العاده ای از دانشمندان نخبه ایالات متحده تبدیل شد. از میان برخی از دانشمندان حضور این کمیته می توان به هانس پت (فیزیکدان دانشگاه کورنل و برنده جایزه نوبل در سال های آتی)، جیمز کیلیان (رئیس دانشگاه MIT)، جرومی ویسنر (رئیس دانشگاه MIT در سال های آتی)، جورج کیستیاکووسکی (دانشمند دانشگاه هاروارد) و هربرت یورک (مدیر آزمایشگاه لیورمور) اشاره کرد. این دانشمندان، که از آنها به عنوان معماران شکوفایی پسا-اسپوتنیک یاد می شود، غالباً از اساتید فیزیک بودند و به عنوان سربازان سابق پروژه مهندسی پرتوهای رادار در دوران جنگ جهانی دوم، با داشتن ویژگی های وطن پرستانه، ضدکمونیستی و ایدئالگرایانه، از ارائه خدمات پاره-وقت یا تمام-وقت به دولت و امنیت ملی، در ضمن

